

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

Marinus Ekkelboom

weduwnaar van Ria Ekkelboom-Morsink,
echtgenoot van Annie Ekkelboom-Horst

Marinus werd op 12 maart 1944 als eerste kind geboren in het kappersgezin Ekkelboom aan de Oldenzaalsestraat te Losser. Na het doorlopen van de textielschool, startte hij zijn arbeidsleven bij de textieffabriek Schuttersveld in Enschede. Als baas van de drukkerij nam hij in 1982 om gezondheidsredenen afscheid.

In 1960 ontmoette hij Ria Morsink, waarmee hij in 1967 trouwde. Hij verhuisde naar Enschede, om na 15 jaar, in 1982, weer terug te keren naar Losser aan de Bernard Leurinkstraat. Uit hun huwelijk werd in 1968 dochter Jacqueline geboren. In 1969 werd een tweede dochter geboren die helaas bij de geboorte overleed.

Op 9 juli 1991 werd Marinus voor het eerst trotse opa van een kleinzoon: Martijn. In oktober 1994 volgde kleinzoon Stefan. In 1999 verhuisde het gezin naar de Begoniastraat. Ria werd ernstig ziek en overleed als gevolg daarvan in 2001.

Marinus had een sterke band met Excelsior, waarvoor hij dag en nacht klaarstond. Het was 'zijn vereniging', waarin ook Ria altijd actief was geweest in het damescomité.

Na korte tijd alleen te zijn geweest, ontmoette hij in november 2001 Annie, waarmee hij in 2005 in het huwelijk trad. Hij wist ook Annie te bewegen vrijwilliger te worden bij Excelsior. Het duurde maar kort voordat zij beiden bij de Excelsior-activiteiten aanwezig waren. Het huwelijk met Annie bracht, naast drie dochters uit een eerder huwelijk, ook ineens een flink aantal familieleden met zich mee. Marinus nam hen op in zijn familie en genoot van hen. Vooral in zijn rol als liefhebbende opa van Emma, Sarah en Guus.

Hij hoopte op een lang leven samen. Maar de slopende ziekte, die hij niet kon overwinnen, kreeg steeds meer grip op hem. Zijn wereld stortte in, maar ook die van de familieleden en vrienden. Tot aan het einde van zijn leven had Marinus zelf de regie, iets waar hij goed in was en die hij niet graag uit handen gaf.

In 1952 werd Marinus op 8-jarige leeftijd lid van de muziekvereniging Excelsior in Losser. Een van zijn eerste optredens was die in de rol van tambour-maitre. Met een bonenstok voerde Marinus Excelsior vanaf de Oldenzaalsestraat naar het centrum van Losser.

Hij leerde de waldhoorn bespelen aan de keukentafel van een Excelsiorlid. Na een jaar maakte hij deel uit van het orkest. Hij wist toen nog niet dat Excelsior als een rode draad door zijn leven zou gaan lopen. Hij groeide mee met de vereniging en maakte dertig jaar deel uit van het bestuur, waarvan 20 jaar als voorzitter. Hij maakte de successen mee en was de drijvende kracht achter de vele verbouwingen van het muziekgebouw, waarvan een zaal naar hem werd vernoemd.

Marinus maakte deel uit van 'de Deenkelbloazers' en was een van de grondleggers van de Egerlanderblaaskapel 'Original Losser Musikanten', waar hij de functie van Kapellmeister bekleedde. Met hen samen deed hij vele optredens in Duitsland, Nederland en zelfs op het EK in Tsjechië. De kleine orkestbezetting van Excelsior musiceerde de laatste jaren onder zijn leiding tijdens de Hemelvaartsmiss en de viering op Eerste Kerstdag. Marinus stond aan de wieg van het Excelsior Carnaval, waar hij tot adjutant van Maestro René werd benoemd.

Het was hem nooit teveel om de financiën voor de vereniging binnen te halen. Marinus trok in alles de kar. Hij draaide de bingo, organiseerde loterijen, haalde ludieke acties uit en speelde Sinterklaas. Jarenlang was hij de beheerder van de bar en tot het laatst beheerde hij het muziekgebouw. De vereniging beloonde hem hiervoor met het erelidmaatschap in 2007. De KNFM (Koninklijke Federatie van Muziekverenigingen) onderscheide Marinus in 2009 met het CISM-kruis voor zijn bewezen diensten voor de amateurmuziek en als assistent-concourscommissaris van het concertconcours in het muziekcentrum.

Marinus was van grote waarde voor zijn Excelsior, vooral ook muzikaal, menig solo op de bariton kwam van zijn hand. Op 15 juli 2008 behaagde het onze toenmalige koningin Beatrix, Marinus op te nemen als lid in de orde van Oranje Nassau. Wij verliezen een Excelsiorman in hart en nieren die tot aan zijn overlijden actief bleef voor onze muziekvereniging.

Graag willen wij van deze gelegenheid gebruik maken om alle aanwezigen te bedanken voor hun medeleven en steun tijdens de duur van Marinus' ziekte en ten tijde van zijn overlijden.